

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt - ziua a treia

O, Eu te îmbrățișez iarăși acum în cuvântul Meu, poporul Meu cel de demult al Meu. Vreau, tată, să te învăț ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Când îți călăuzește Dumnezeu iubirea și veghea și credința și pacea ta, atunci tu ești aproape de Mine și poți ca Dumnezeu, dar când îți conduce omul puterea ta de a iubi și de a veghea și de a crede pe cele de la Dumnezeu, atunci omul își face peste tine placul său și tu ești atunci aproape cu omul și poți ca omul și poți împotriva lui Dumnezeu. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te-am călăuzit mereu, mereu, ți-am spus mereu tot cuvântul Meu cel pentru viața ta și pentru paza ei, dar cel ce uită cuvântul lui Dumnezeu de peste el, acela îl calcă pe el și se face potrivnic.

O, poporul Meu cel de demult al Meu, ți-am proorocit, tată, ți-am spus din timp că voi lua din mijlocul tău blidul din care mâncai de la Mine, și ți-am spus că după ce voi lua acest vas dinaintea ta, tu te vei rupe în două părți și te vei face două tabere, și unii din voi se vor face oi și vor prăsi mieii, iar alții din voi se vor face lupi și vor sfâșia oi. Tu însă n-ai mai ținut minte acest cuvânt și, apoi, din pizma diavolului viclean și dușman pe Mine și pe tine, acest cuvânt s-a împlinit în tine, poporul Meu. În vremea ta de somn și de neveghe tu nu te-ai mai lăsat călăuzit de Dumnezeu, iar puterea ta de a iubi și de a veghea s-a stins apoi, și tu ai împlinit cuvântul Meu cel spus ție din vreme, și ai putut ca omul și n-ai mai putut să lucrezi ca Dumnezeu, poporul Meu. Îmi luasem vasul din mijlocul tău, și numaidecât tu te-ai clătinat. Eu căutam cu tot cerul Meu de sfinți și de îngeri să nu te las pribeag de Mine, să nu te las să calci în tine voia Mea, ci, din contra, căutam să împlinesc peste tine învățătura Mea de până atunci, sfințenia și puterea ei, credința și roadele ei, duhul pocăinței și duhul proorociei, poporul Meu. O, s-a sculat atunci diavolul invidiei, și din mijlocul tău a lovit cu putere, căci s-a îmbrăcat în haină de bine ca să nu-ți știi fața, iar tu atunci n-ai mai vegheat, n-ai mai stat de mână cu Mine, căci Eu întinsesem mâna peste tine ca să nu te las să slăbești pe cale, ca să nu te las să te stingi, ca să nu se stingă lampa Mea de veghe în mijlocul tău, dar tu mâna Mea n-ai cunoscut-o, și n-ai cunoscut nici mâna care s-a întins deasupra ta ca să te tragă dinaintea Mea, căci locul tău, poporul Meu, era înaintea tronului Meu, de pe care douăzeci și cinci de ani Eu, ca un Dumnezeu adevărat, te-am povățuit, ca să fii tu poporul Meu cel de azi pe pământ.

Am lucrat apoi cum am putut și am dat, tată, să găsesc sprijin pentru Mine ca să stau în mijlocul tău și să-ți întăresc în Mine pașii și credința, căci dădea să se stingă credința ta în cuvântul Meu cu care Eu te-am călăuzit până atunci, și pe care tu ai dat să-l uiți și n-ai mai lucrat frate peste frate ca să-ți amintești cuvântul Meu și voia Mea peste tine. Am suferit neputincios în mijlocul tău apoi, căci puterea ta de a iubi și de a veghea pentru viața Mea în tine s-a stins, poporul Meu, și tu te-ai lăsat condus de duh de om și te-ai clătinat, și eu am suferit. Ridicasem, de mila ta ridicasem din mijlocul tău duh viu de veghe și de trezire și de îndemnare la viață sfântă, la înțelepciune sfântă, la credință cu putere în ea pentru Mine în tine. Tu însă n-ai voit să cunoști mila Mea, care căuta din partea Mea să te țină al Meu și să te așeze în darul sfințeniei, darul pe care Eu, Domnul, voiam să ți-l dau atunci ca să-l porți și ca să te faci prin el popor neînfricat înaintea duhului rău cel dușman pe Mine și pe tine și care știa că tu ești poporul Meu și că ai mâncat de la sânul Meu. Venise vremea să te sfințesc, tată, și dădeam să însuflețesc în tine această iubire, dar cei ce în mijlocul tău nu iubeau sfințenia s-au sculat cu duh viclean, cu duh de om, luând chipul binelui cel pentru tine, și s-a făcut încurcătură de limbi în tine, poporul Meu, iar păstorii tăi și străjerii tăi cei din casa Mea n-au vegheat pentru viața ta cea de la Mine, n-au vegheat să-ți păzească credința și viața. Am plâns cu jale atunci, și M-am tras în lături și te-am

lăsat să poți cum vrei tu, și apoi tu ai lucrat ca omul, și ai lucrat ca tine, și n-ai mai făcut pași înainte, ci numai înapoi, poporul Meu. Zadarnic am căutat Eu altă cale spre tine ca să te ajut cumva, ca să-ți fac cumva punte peste ape și să nu te las să te îneci, și să ne întâlnim iarăși și să te pot povățui iarăși cu taina cuvântului Meu. Trâmbița Mea Verginica și-a pregătit surioara și a pus-o înaintea ta ca să putem veni la tine, Eu și ea, și să nu te las. Tu însă n-ai mai voit să te apleci și să-L ai pe Domnul de veghe peste tine, și mai degrabă ți-ai mărturisit necredința, și ai făcut aceasta după mintea ta, căci te învățasei fără cârmă peste tine și n-ai mai voit în mijlocul tău nici prooroc, nici vedenie, nici mijlocitor. M-am tras atunci în lături, dar am lucrat cu putere de Mi-am pregătit cărare spre tine, și M-am întărit în lucrare de nou Ierusalim și am ieșit în calea ta cu carte scrisă pentru fiecare cetate și te-am chemat spre Duhul Meu ca să vii și să-ți pecetluiesc fruntea cu pecetea viului Dumnezeu, prin glasul venirii Mele și al numelui Meu cel sfânt: Cuvântul lui Dumnezeu. Tu te-ai sculat atunci și M-ai întâmpinat ca să auzi glasul strigării Mele în calea ta, dar viața ta cea trăită după trup atunci, nu te-a lăsat să poți cu Mine, nu te-a lăsat, poporul Meu, și s-au sculat atunci iarăși iscoade și și-au strâns pui și au plecat la luptă ca iarăși să doboare uneltele Mele cu care îți lucram sculare la sfințenie și apoi la biruință pentru Dumnezeu, poporul Meu.

O, Eu n-am stat din lucru, și Mi-am ridicat și Eu un nou popor și l-am îmbrăcat pe el în darul credinței sfinte ca să împlinesc prin credința lui toate câte Eu am proorocit în mijlocul tău prin trâmbița Mea Verginica, cer nou și pământ nou și popor nou pe el, popor de nou Ierusalim, și M-am uitat pe hartă și am găsit aproape bucățica de pământ pe care Eu am stat întâia oară când am scos din ape cerul și pământul, și Mi-am bătut pe pământ țărș nou atunci, însemnând cu el locul izvorului Meu cel înnoit și pe care Eu Mi-am ridicat chivot, ca semn al începutului cel nou cu Dumnezeu pe pământ. Și nu după mult timp, când am scris patruzeci de ani de la coborârea Mea cuvânt prin trâmbița Mea Verginica, Eu, Domnul, sprijinit de ucenicii Mei cei mai mici, am scos din carte, poporul Meu, și ți-am dat, tată, să citești din istoria cuvântului Meu de peste tine și ți-am arătat prin ea pe cele ce tu le-ai călcat până atunci, și, iarăși, pe cele ce tu le-ai călcat după ce Eu Mi-am luat trâmbița la cer.

Trecuse zece ani de la clătinarea ta, zece ani de când tu te-ai lăsat luat de valul necredinței, poporul Meu. Apoi Eu Mi-am lucrat luntriță, tată, și, milos cum sunt, am ieșit în calea ta și ți-am pus pe brațe carte ca să înveți din ea și să te pocăiești și să crezi venirea Mea la tine cuvânt proorocesc și să-l îplinești, poporul Meu. Dar mare, o, mare durere a lovit iarăși în Mine atunci, căci dintre cei ce te-au clătinat atunci, s-au ridicat mai apoi și s-au sfătuit și și-au adunat iscoade și au pornit cu vijelie spre locul de salvare pe care Eu l-am lucrat pe pământ sfânt, pământ ales dintru început să fie pământ sfânt. O, cât de vopsit s-a îmbrăcat atunci duhul minciunii, poporul Meu. O, cât rău și-au lucrat cei care s-au sculat să-Mi frângă corabia prin care Eu voiam să-ți ies în cale și să te chem și să te izbăvesc, poporul Meu. S-au dus cei răzvrătiți la Anna și la Caiafa și la Pilat și la Irod și au făcut pace cu ei, și au făcut război cu Mine, precum era proorocit din vremea trâmbiței Mele în mijlocul tău, poporul Meu, și când Eu am spus așa: *«Se va face război între oamenii răi și oamenii Mei, și Eu le voi fi comandant»*. Am stat atunci cu mare durere la cârmă în război. Am trimis atunci toate puterile cerești ca să-Mi ocrotesc corabia cea nouă, și s-au strivit apoi în ea toți cei ce s-au răzvrătit împotriva venirii Mele la tine, poporul Meu, căci scris este în Scripturi: *«Cel ce va lovi în această piatră se va sfârâma, iar cel ce se va lovi în ea, se va face puzderii»*, și a fost precum este scris, iar Eu, Domnul, iată, sunt biruitor prin lucrarea Mea de nou Ierusalim și stau pe tron de heruvimi și cârmuiesc peste pământ. Amin.

O, poporul Meu de demult al Meu, cum, tată, cum să fac cu tine ca să-ți limpezesc mintea și apoi să te aduc spre duhul pocăinței ca să-ți pară rău de rana Mea cea de la tine? Duhul pocăinței și duhul proorociei, aceasta vreau să-ți dăruiesc, și apoi să te izbăvesc. Cum, tată, să fac cu tine

ca să te poți tu izbăvi de plata răului pe care ți l-ai lucrat de când n-ai mai vrut să-ți fiu călăuză, tată?

O, poporul Meu, prea mult, prea mult ai iubit și ai lucrat păcatul vorbirii de rău. Prea multă vorbire de rău ți-a pierdut timpul pe care trebuia să-l folosești pentru cele din cer, poporul Meu. O, prea mult, tată, acest păcat. Meteahna aceasta rea prea mult ți-a strivit inima și ființa ta și sănătatea ta, măi tată, și sănătatea Mea în mijlocul tău, poporul Meu. O, Mă uit peste tine, Mă uit peste tot pe unde ești și văd fii striviți de răutatea din ei. Aceștia și-au hrănit în ei necredința și apoi îngâmfarea, căci cei nu știu să creadă în lucrările Mele, cad în prăpastia duhului îngâmfariei și cad cei necredincioși.

Mi-e milă de tine, poporul Meu, Mi-e milă, tată. Vreau, tată, să te învăț ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Când îți călăuzește Dumnezeu iubirea și veghea și credința, atunci tu poți ca Dumnezeu, dar când îți conduce omul cel trufaș puterea ta de a iubi și de a veghea și de a crede pe cele de la Dumnezeu, omul își face peste tine placul său, și atunci tu ești ca omul și poți ca omul și poți împotriva lui Dumnezeu, și poți acestea prin duhul cărnii tale, dar Eu vreau acum, poporul Meu, să te învăț ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Amin.

Iată, am stat cu tine în cuvânt cu zi de Duh Sfânt, întreită zi după lungimea ei și după lucrarea Mea peste ea și peste tine, poporul Meu de demult al Meu. Grăindu-ți blând, așa te învăț și, chemându-te duios, așa te chem, iar tu să te apropii, tată, de mântuirea ta cea de la Mine ție. Te învăț, poporul Meu, povățuiește proaspătă. Adu-ți aminte de cartea poruncilor, tată. Îți citesc din ea Eu: *«Să nu mărturisești strâmb»*. Amin. O, să nu calci, să nu mai calci această poruncă, poporul Meu. Eram în mijlocul tău cu trâmbița Mea și strigam la tine cu jale și spuneam acest păcat al tău și spuneam zicând: *«Sioane, copiii tăi mint»*. Îți aduci aminte când îți spuneam Eu ție așa, poporul Meu? Îți aduci, tată, aminte? Îți mai amintești tu câte te-am învățat Eu pe tine, câte ți-am spus să nu le faci și, iarăși, câte ți-am spus să faci, poporul Meu?

O, ți-am dat cartea vremii tale cu Mine, minunea lui Dumnezeu din mijlocul tău, poporul Meu cel de demult al Meu. Am făcut cartea cea mare, cartea Mea cu tine, cartea Mielului Cel junghiat și ți-am dat-o, tată, și am scris acum prin ea cincizeci de ani de cuvânt cu tine pe vatra neamului român. Tu ai pierit din lipsă de înțelepciune, mereu, mereu ai pierit din pricina aceasta, poporul Meu, dar Eu ți-am dat acum cartea Mea cu tine, tată. O, nu pieri, nu mai pieri, poporul Meu. E vremea să știi ce înseamnă Dumnezeu, măi tată. E vremea să vezi și să cunoști și să înțelegi și să poți ca Dumnezeu, poporul Meu. Peste câteva zile cobor iarăși la tine, tată, dar iau cu Mine trâmbița din care am trâmbițat cuvântul Meu în mijlocul tău și o pun să sune peste tine ca să-ți amintești de ea, că vine sărbătoarea tuturor sfinților, zi în care ea s-a născut pe pământ și, iarăși, zi de sărbătoare în care ea a rostit peste tine cel din urmă cuvânt al ei, cuvânt de moștenire pentru tine, și care trebuia să ia viață în tine, poporul Meu. Te voi povățui și Eu, te va povățui și ea, și-ți voi trimite această carte de povețe, tată. Voiesc să fac din tine începutul cel nou, viață sfântă, casă sfântă, iubire sfântă să lucrez peste tine, poporul Meu. Voiesc, tată, să te curăț de păcat, de păcatul vorbirii de rău și al clevetirii și al urii și al hulei, poporul Meu. O, tu n-ai știut și nu știi că ai păcat prin aceasta, dar știu Eu, și știu diavolii care ți-au scris pomelnic de păcate ca să te pomenească cu el înaintea Mea ziua și noaptea; știu diavolii care ți-au pus zăbranic pe față, tată, căci tu l-ai făcut pe diavolul zaraf peste tine, iar el te-a scris datornic pe răbojul lui, poporul Meu, dar Eu te îndemn: vino la Mine cu păcatele tale, vino, tată, vino și dă-le de pe tine, că ele stau zăbranic peste fața ta. Ți-am proorocit demult și ți-am spus despre vremea aceasta a rățcirii tale, și ți-am spus atunci că nu va fi casă de creștin să nu aibă zăbranic la grinda sa, și iată, păcatul vorbirii de rău și al hulei, păcat făcut din necunoștință, s-a făcut pânză de doliu pe fața ta, pe casa ta, poporul Meu. Nu e creștin să nu fi vorbit de rău, să nu fi hulit încercarea Mea cea cu trudă de a nu te lăsa fără călăuză, poporul Meu.

O, vino afară! Te strig ca pe Lazăr cel din mormânt: vino afară și vino la Mine, poporul Meu! Am ridicat din mijlocul tău mlădițe miloase și le-am pus de mijlocire pentru tine înaintea

Mea și sunt pline de iubire pentru tine, căci Eu am pus în ele milă și iubire, duh blând și smerit ca și Duhul Meu. Dacă tu i-ai dușmănit cândva pe aceștia, dacă tu ai mărturisit cândva strâmb împotriva lor, vino acum la Mine și la ei ca să te izbăvesc de păcat, poporul Meu. Iată, îți citesc din cartea poruncilor. Eu Însumi îți citesc, Eu, Domnul, îți amintesc: «*Să nu mărturisești strâmb*». Să nu mai mărturisești strâmb, că e păcat, tată. Mângâindu-te te învăț și chemându-te te apropii pe tine de mântuirea ta cea de la Mine, și te rog scoală-te, tată, din păcat! Amin.

Vino, poporul Meu, vino să fii iar al Meu și să uităm vremea despărțirii, căci vremea cea de război a pârlolit fără de milă calea ta spre Mine și calea Mea spre tine, și tu n-ai mai mers pe cale, tată. O, hai la înviere, Israele! Hai, tată, hai, tată, hai, tată, hai! Sunt Domnul Dumnezeul tău și te mângâi și așa te chem. Amin. Și vei veni, căci Eu am putere să te ajut, am putere să te scol din păcat, am putere pentru izbăvirea ta, poporul Meu cel de demult al Meu. Amin, amin, amin.

16/29-05-2007